

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 118. Leopoldus Guilielmus Archidux secundo gemitus Cæsaris Filius a summo Pontifice in Magdeburgensem Archiepiscopum nominatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](#)

Sæc. XVII.
A.C. 1627.

§. CXVIII.

*Leopoldus Guilielmus Archidux se-
cundo genitus Cæsaris Filius a
summo Pontifice in Magdebur-
gensem Archiepiscopum
nominatus.*

Postmodum Cæsar, ut firmius juri suo *Carafa &c.*
insisteret, Urbani VIII. Pontificis *Brachet. 4. 5.*
Maximi consilium, opemque implora-
bat, ex ejus voluntate Leopoldus
Guilielmus Ferdinandi Cæsaris Fi-
lius natu secundus in Archiepiscopum
Magdeburgensis Ecclesiæ, ac Germaniæ
Primate renuntiatus est: quo fa-
cto Imperator hujus Provinciæ Guber-
natorem Wolfgangum Mansfeldium Co-
mitem, Heroem strenuum, prudentem,
expertæque fidei Virum nominavit, da-
to eidem negotio, ut populos Archi-
episcopatui subjectos ad fidelitatis &
obedientiæ sacramentum Cæsareæ suæ
Majestati dicendum compelleret, hu-
jusque Principatus possessionem Domi-
niumque contra résistentes armata vi
defenderet: Præterea rursus Saxonie
Electori perscripsit, quod a concepta
sententia propter privatum jus adver-
sus publicum Imperii commodum re-
cedere haud posset. Denique Impera-
tor quosdam constituit, qui auctoritate
Cæsa-

Sæc. XVII. Cæsarea muniti in vitam & gesta Cano-

A C. 1627.

plerique unacum suo Administratore
rebelles contra Cæsarem, Imperium-
que fuissent. Hi ergo haud vano me-
tu perculsi, rursus duos ex suo Ordine
Viennam ad Cæsarem ablegarunt, qui
imputatam rebellionis labem eluerent,
& nuperam Saxonis postulationem
excusarent. Hi igitur ad alloquium
admissi exposuere, se credidisse, quod
dum Electoris Saxonie, Cæsari ad-
dictissimi Principis Filium in Archiepi-
scopum postulaverint, Cæsareæ Maj-
estatis voluntati plene satisfecissent,
nunc vero, cum id asecuti non essent,
rogare, ut Cæsar optimum factu con-
suum iis suggerere dignaretur, om-
nia se ad mentem atque arbitrium Cæ-
sar is promptissimo facturos animo.
Verum ad hæc Cæsar per Cancellarium
suum Delegatis responderi jussit, quo-
niam in nota postulatione non modo
contra leges Imperii & Canonum gra-
viter deliquerint, sed etiam inter Cæ-
sarem, atque Electorem Saxonie a-
micissimum alias & optima voluntate
Cæsareæ Majestati conjunctum Prin-
cipem semina, ac discordiarum fomi-
tem jecissent, hinc viderent ipsumet,
quomodo rem cum Saxone compone-
rent: Cæsarem neque ob privatum
Fili

„Filii suæque Familiae, neque ob pu-
blicam Imperii utilitatem Archiepi-
scopatucessurum. „ Dato hoc respon-
so, abruptoque ulteriore colloquio De-
putati ad suos reversi sunt,

Re percepta Joannes Georgius Sa-
xoniæ Elector Canonicos Magdebur-
genses datis literis, hortatus est, ne
novæ Archiducis postulationi, aut elec-
tioni assentirentur, sed habita familiae,
honoris, famæ & existimationis ratione
postulationem semel iterumque factam
tuerentur, spe certi, quod custodito
liberæ electionis jure id, quod injecta
violentia adversus conscientiam extor-
queretur, tam diuturnitate quam felicita-
te cariturum: demum Elector eisdem
pollicitus est, quod jus filio suo aqui-
fitem semper salvum & integrum ser-
vare intenderet, sique præter expecta-
tionem sinistri quid eveniret, tam suo
quam Filii sui nomine conceptis verbis
desuper reclamaturus esset. His mo-
nitis Magdeburgenses Canonici pronas
dederunt aures, non tam ex affectu
in Saxonie Electoris Filium, quam Re-
ligionis Catholicæ odium; probe enim
prospexerant, admisso Catholico Cæ-
sarlis Filio Lutheranæ sectæ extermini-
num impendere, quod tamen, cum
declinare satagerent, urbis suæ exci-
dium promoverunt, uti postea referemus.

§. CXIX.